

е подѣйствовало върху тѣхъ? И да ли не сж хванж-ли да предпочитатъ новытѣ си подданныцы (кажи и съюзницы), миролюбивытѣ Славены, отъ напрежнитѣ си войнишки другари Българытѣ? Защото войнишката българска стихія изведиждъ избухва, дигва са въ кърваво противодѣйствие срѣщу Аспарухова родъ, срѣщу Славенытѣ, срѣщу Византия. Ето какъ разказватъ съвременницытѣ: « Въ 762 год. *Унно-Българытѣ*, ⁽⁸⁾ като склучили помежду си договоръ, избили сичкыя родъ на наслѣдственнытѣ си владѣтели и си турили царъ високомѣрныя и пълныя съ юнашка дързость *Телеца*, ⁽⁹⁾ който, като сбралъ войска, зель да разваля Имперскытѣ области. . . .

Походытѣ и битвытѣ българскы са описватъ въ отколѣшнытѣ источники, но за вѣтрѣшныя имъ животъ нищо не са хортува. За него можемъ само да нагаждамы какъвъ е былъ. Види са, че подирь това, като са свалилъ отъ кореннытѣ Българи ослабнѣлытѣ родъ Аспаруховъ, наченжло са нѣкакво си разшаванье, вълнуванье, въ което, невѣмъ, са ствърдило, какъто трѣба, българското царство отъ Славенытѣ и отъ покорителитѣ имъ. Туй было време на смутове и сѣкаквы бѣды. Българытѣ имали бой

(8) Лѣтописецъ Никифоръ съ туй изразеніе искалъ, невѣмъ, да отличи собственытѣ приволгскы Българи, отъ тѣхнытѣ подданны Славены, като смѣталъ самытѣ Българи отъ едно племе съ Хуннытѣ. Но че мнѣніето му е погрѣшително, доказано е вече. (Глед. за него особно въ V и VI книж. отъ період. списаніе на бѣлг. книж. дружество въ Браила, 1872 год.)

(9) Въ *Царственика*, слѣдователно и споредъ О-ца Паисіевата *Исторія славено-болгарская* и проч., подирь *Тербела* (у него *Тривелій*) царувалъ: първый сынъ *Тривеліевъ*, когото нѣкои наричатъ *Тербалъ*, второй му сынъ — *Моисей*; сетнѣ дохождатъ *Іоаннъ Ясень великій*, *Добрица*, и тогазъ чакъ *Телець* (тамъ — *Телезвій*).